

Ο tempora! Ο mores! (Ευδοξία Αυγουστίνου, Φιλόλογος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Ιουνίου 10, 2018

Ποιός περίμενε ότι στίς μέρες μας θά έκτυλισσόταν καί αυτό τό άνείπωτο δράμα τοῦ **εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί τῆς παλινωδίας πρὸς τή βαρβαρότητα!** Τό ἑλληνικό Κοινοβούλιο **νομοθέτησε ὑπέρ τῆς ἀναδοχῆς παιδιῶν ἀπό ὁμόφυλα ζευγάρια** καί μάλιστα μέ εὐρεία πλειοψηφία, ἀφοῦ 161 βουλευτές ἀποφάσισαν νά ψηφοθηρήσουν **εἰς βάρος τῆς κοινωνίας, τῆς φύσης καί κάθε λογικῆς**, «χαϊδεύοντας» μεμονωμένες ὁμάδες με ἐτσιθελικούς προσανατολισμούς, **κόντρα σέ ὁποιαδήποτε γνώμη κοινωνική, ἐπιστημονική, βιολογική.** Γιά τήν ἱστορία σημειώνουμε ὅτι 103 βουλευτές τάχθηκαν κατά τοῦ κατάπτυστου ἄρθρου, ἐνῶ 36 ἦταν ἀπόντες ἀπό τήν ὀνομαστική ψηφοφορία.

Μέχρι σήμερα τό Π.Δ. 86/2009 (ἄρθρο 1 παρ. 1) προέβλεπε ὅτι κατάλληλοι γιά ἀναδοχή εἶναι οἰκογένειες ἀποτελούμενες ἀπό συζύγους μέ ἢ χωρίς παιδιά. Σέ ἀντίθεση μέ αυτό, τό ἄρθρο 8 τοῦ ψηφισθέντος νόμου ἀναφέρει ὅτι κατάλληλοι γιά νά γίνουν ἀνάδοχοι εἶναι, ἐκτός ἀπό οἰκογένειες ἀποτελούμενες ἀπό συζύγους, καί οἱ ἔχοντες συνάψει σύμφωνο συμβίωσης μέ ἢ χωρίς παιδιά.

Μάλιστα ἡ ἀρμόδια ὑπουργός δήλωσε ὅτι τά ὁμόφυλα ζευγάρια δέν θά ἔχουν τή δυνατότητα υἱοθεσίας παιδιῶν, ἀφοῦ ἀκόμη δέν ἔχει νομοθετηθεῖ γάμος ὁμοφυλόφιλων, ὅμως αὐριο θά γίνει καί αυτό. Ἄλλωστε ἡ ἀναδοχή εἶναι προστάδιο τῆς υἱοθεσίας.

Μετά ἀπό αὐτά ἡ κυβέρνηση στοχεύει νά ἐπιταχύνει καί ὅλες τίς διαδικασίες ἀναδοχῆς καί υἱοθεσίας, ἰδρύοντας δύο ἐθνικά μητῶα: τό μητῶο παιδιῶν πρὸς ἀναδοχή-υἱοθεσία, στό ὁποῖο θά ἐγγράφονται τά παιδιά, καί τό μητῶο ὑποψήφιων ἀναδόχων ἢ θετῶν γονέων, στό ὁποῖο θά ἐγγράφονται ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι γονεῖς πρὸς ἀναδοχή, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχουν ἐλεγχθεῖ.

Τέτοιο κατάντημα ὁμολογουμένως δέν ξαναεἶχαμε στήν ἱστορία μας! Τέτοιους νόμους οὔτε καί οἱ Σοδομίτες μπορούσαν νά διανοηθοῦν! Φτάσαμε στήν αἰσχίστου εἶδους νομοθετική σύλληψη νά **κατασκευάζουμε νόμους πού ἀποϊεροποιοῦν τήν οἰκογένεια**, τήν ὁποία ὁ ἑλληνικός λαός ἐξακολουθεῖ μέχρι καί σήμερα νά ἐμπιστεύεται ὡς βασική ἀξία, καί καταστρέφουν τόν κοινωνικό ἴστό. Μέ τήν ψηφοτῶν 161 «Ἐθνοπατέρων» **ἡ ἠθική στηλιτεύεται, ἡ οἰκογένεια πλήττεται, ἡ σήψη προωθεῖται. Ἀρχές καί ἀξίες πού χαρακτηρίζαν τήν πατρίδα μας**

ίσοπεδώνονται. Πρό πάντων όμως παραβιάζεται ο νόμος του Θεού, αφού βίαια **ανατρέπεται η φυσική τάξη,** την όποια ο Δημιουργός όρισε.

Συνέπεια όλης αυτότης τής τραγικότητας είναι να **πληγώνεται ο ψυχικός κόσμος τών παιδιών, καθώς απειλείται ή όμαλή ψυχοσωματική τους ανάπτυξη.** Καί πάλι «*δυστυχώς επικράτησε ... ή "πολιτική όρθότητα" έναντια στή φυσική τάξη και στό συμφέρον του παιδιοῦ*», τονίζει στήν ανακοίνωσή της ή [Ιερά Σύνοδος τής Εκκλησίας τής Ελλάδος](#).

Αναμφισβήτητα, κάθε παιδί δικαιούται να έχει πατέρα και μητέρα. Καί τουτο δέν αποτελεί μόνον διδασκαλία τής Εκκλησίας, αλλά φυσιολογική και παγκόσμια άξιακή κληρονομιά, πανανθρώπινη σειρά, τάξη και συμπεριφορά. **Σκέφτεται κανείς τά δικαιώματα αυτόν τών άθών ύάρξεων;** Πόσο ύποκριτικά τιμούμε και τήν περίφημη «Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιοῦ»! Δικαιολογημένα ή [Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους](#) ύπογραμμίζει στήν έπιστολή που απέστειλε στήν ύπουργό Έργασίας και σε όλους τους βουλευτές πριν τήν ψήφιση του νομοσχεδίου (23 Απριλίου 2018): «*Πώς είναι δυνατόν τό νομοσχέδιο να μεριμνά διά τήν ψυχική και συναισθηματική ύγεία του παιδιοῦ και να επιτρέπει τό παιδί να ανατρέφεται από "ζεῦγος", όπου τήν θέση του πατρός θα κατέχει γυναίκα ή άντιστοιχως τής μητρός άνδρας, χωρίς αυτό να έχει οίανδήποτε δυνατότητα επιλογής; Δέν παραβιάζονται τά στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα του παιδιοῦ, όταν από τήν τρυφεράν ήλικία του θα διατρέχει σοβαρούς ήθικούς κινδύνους;*».

Προφανώς ή θολοκουλούρα τών ψηφισάντων δέν τους επιτρέπει να δούν και να ενδιαφερθούν για τά πραγματικά δικαιώματα τών προς άναδοχή παιδιών που, χωρίς να τά ρωτήσουν και χωρίς να μπορούν τά ίδια να έχουν γνώμη, θα κληθούν να βιώσουν και να μεγαλώσουν σε ένα περιβάλλον τό λιγότερο περίεργο και έν πολλοῖς **άφύσικο.** Γύρω τους ή πλειοψηφία τών συνομηλικών και συμμαθητών τους θα έχουν μία μαμά κι έναν μπαμπά. Κι αυτά θα έχουν δυό μπαμπάδες ή δυό μαμάδες. Στά ήδη μεγάλα προβλήματα τών ταλαίπωρων παιδιών προστίθενται και άλλα άδιέξοδα, που θα επιβαρύνουν άκόμη περισσότερο τήν ψυχοσύνθεση και τήν κοινωνικοποίησή τους. **Γιά να ικανοποιήσουμε κάποιους και για να νιώσουν αυτοί πιο φυσιολογικοί, πρέπει να θυσιάσουμε τά παιδιά;**

Ποίος από τους νομοθετούντες, παρά τίς ύποκριτικές τους άγορεύσεις, ενδιαφέρεται ειλικρινά για τίς ευαίσθητες παιδικές ψυχές! Τόσες τραγικές άποκαλύψεις και όδυνηρές δημόσιες καταθέσεις παιδιών, που υιοθετήθηκαν από όμόφυλα ζευγάρια, τους άφησαν άσυγκίνητους; Ένα μάλιστα έκλεισε στή φυλακή τόν ύποτιθέμενο «πατέρα» του και όμολογεῖ: «*Κάθε παιδί όμοφυλόφιλων γονιών μέ τό όποιο μίλησα είχε κάποια κοινά πράγματα. Έκεῖνοι που είχαν μόνο γονείς του ίδιου φύλου στό σπίτι πονούσαν για τόν χαμένο γονέα τους και επιθυμούσαν έναν πραγματικό πατέρα, και σχεδόν όλοι μας είχαμε σεξουαλικά κακοποιηθεῖ πολύ*

μικροί» (Moira Greyland).

Ένα άλλο κραυγάζει: «Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν πολλά που χρειάζονται κατανόηση. Υπάρχει όμως τόσο χάος πίσω από αυτό τό κίνημα. Δέν έχω δεϊ ποτέ στή ζωή μου κάτι νά κινεϊται τόσο γρήγορα και τόσο έπιθετικά. Καταστρέφει κάθε δομικό συστατικό του ανθρώπου, του δημιουργήματος του Θεού, συναισθηματικό, σωματικό, πνευματικό» (Denis).

Σεβαστές βεβαίως οι έπιλογές του καθενός, μόνον που όλοι όφείλουν νά σέβονται τον τρόπο ζωής των άλλων. Πάντοτε υπήρχαν άνθρωποι μέ ποικίλες ιδιαιτερότητες. Δέν είχαν, όμως, τήν απαίτηση νά επιβάλουν τον δικό τους τρόπο ζωής στους άλλους.

Σιγά σιγά μέ τή βούλα των ίθυνόντων και τήν άνοχή μας μπαίνει ταφόπλακα στήν οικογένεια. Κι ένω ή πατρίδα μας σβήνει και άργοπεθαίνει από τό δημογραφικό, έρχονται νά προστεθοϋν και τά έν λόγω προβλήματα, που άποτελοϋν **συνέπεια τής επέκτασης του συμφώνου συμβίωσης και προς τά όμόφυλα ζευγάρια. Η άποδόμηση, όμως, ενός κράτους κι ενός έθνους δέν στηρίζεται μόνον στήν οικονομική έξαθλίωση. Συνεπικουρείται από τήν κοινωνική, τήν ήθική και τήν πνευματική κατάπτωση.** Σέ αυτό τό πλαίσιο έντασσόμαστε κι έμείς.

Άσφαλώς ή νομοθετική αυτή πράξη, άπ' όπου κι άν προσεγγισθεϊ, **συνιστά «ύβρις»**. Και άλίμονο στον ύβριστή! Ο άψευδής και άδέκαστος λόγος του Θεού προειδοποιεί: «Πρό συντριβής ήγεϊται ύβρις, πρό δε πτώματος κακοφροσύνη» (Πρμ 16,18). Άς περιμένουμε, λοιπόν...

(Πηγή: aktines.blogspot.com)